

अथसत्यवतीगर्भक्षत्रियांतकरतदा ॥ धारयामासदीप्तेनवपुषाघोरदर्शनं ॥ १६ ॥ तामृचीकस्तदादृष्ट्वातस्यागर्भगतं द्विजं ॥ अब्रवीद्गुशादूलः स्वाभायदिव
 रूपिणीं ॥ १७ ॥ मात्रासिव्यं सिताभद्रे चरुव्यत्यासहेतुना ॥ भविष्यति हि ते पुत्रः क्रूरकर्माऽत्यमर्षणः ॥ १८ ॥ उत्पत्स्यति च ते भ्राता ब्रह्मभूतस्तपोरतः ॥ विश्वं हि ब्र
 ह्मसुमहच्चरौ तव समाहितं ॥ १९ ॥ क्षत्रवीर्यं च सकलं तव मात्रे समर्पितं ॥ विपर्ययेण ते भद्रे नैतदेवं भविष्यति ॥ २० ॥ मातुस्ते ब्राह्मणो भूयात्तव चक्षत्रियः सुतः ॥
 सैव मुक्तामहाभागा भर्त्रा सत्यवती तदा ॥ २१ ॥ पपात शिरसा तस्मै वेपंती चाब्रवीदिदं ॥ नार्होऽसि भगवन्नद्यवक्तुमेवं विधंवचः ॥ ब्राह्मणापसदं पुत्रं प्राप्स्यसी
 ति हि मां प्रभो ॥ २२ ॥ ऋचीक उवाच नैष संकल्पितः कामो मया भद्रे तथा त्वयि ॥ उग्रकर्मा समुत्पन्नश्चरुव्यत्यासहेतुना ॥ २३ ॥ सत्यवत्युवाच इच्छ
 न लोकानपि मुनेस्तु जेथाः किंपुनः सुतं ॥ शमात्मकमृजुं पुत्रं दातुमर्हसि मे प्रभो ॥ २४ ॥ ऋचीक उवाच नोक्तपूर्वानृतं भद्रे स्वैरेष्वपि कदाचन ॥ किमुताग्निं
 समाधाय मंत्रवच्चरुसाधने ॥ २५ ॥ दृष्टमेतत्पुरा भद्रे ज्ञातं च तपसामया ॥ ब्रह्मभूतं हि सकलं पितुस्तव कुलं भवेत् ॥ २६ ॥ सत्यवत्युवाच काममेवं भवेत्यौ
 त्रोममेहतवच प्रभो ॥ शमात्मकमहं पुत्रं लभेयं जयतां वर ॥ २७ ॥ ऋचीक उवाच पुत्रे नास्ति विशेषो मे पौत्रे च वरवर्णिनि ॥ यथा त्वयोक्तं वचनं तथा भ
 द्रे भविष्यति ॥ २८ ॥ वासुदेव उवाच ततः सत्यवती पुत्रं जनयामास भार्गवं ॥ तपस्यभिरतं शांतं जमदग्निं यतव्रतं ॥ २९ ॥ विश्वामित्रं च दायादं गाधिः कु
 शिकनंदनः ॥ यः प्राप ब्रह्म समितं विश्वैर्ब्रह्मगुणैर्युतं ॥ ३० ॥ ऋचीको जनयामास जमदग्निं तपोनिधिं ॥ सोऽपि पुत्रं त्यज नय जमदग्निः सुदारुणं ॥ ३१ ॥ सर्व
 विद्यांतं गं श्रेष्ठं धनुर्वेदस्य पारंगं ॥ रामं क्षत्रियहं तारं प्रदीप्तमिव पावकं ॥ ३२ ॥ तोषयित्वा महादेवं पर्वते गंधमादने ॥ अस्त्राणि वरयामास परशुं चाति तेजसं ॥
 ३३ ॥ स तेनाकुंठधारेण ज्वलितानलवर्चसा ॥ कुठारेणाप्रमेयेण लोकेष्वप्रतिमो भवत् ॥ ३४ ॥ एतस्मिन्नेव काले तु कृतवीर्यात्मजो बली ॥ अर्जुनो नाम तेज
 स्वी क्षत्रियो ह्येह याधिपः ॥ ३५ ॥ दत्तात्रेय प्रसादेन राजा बाहुसहस्रवान् ॥ चक्रवर्ती महातेजा विप्राणामाश्वमेधिके ॥ ३६ ॥ ददौ स पृथिवीं सर्वां सप्तद्वीपां स पर्व
 तां ॥ स्वबाहुबलेनाजौजित्वा परमधर्मवित् ॥ ३७ ॥ तृषितेन च कौंतेय भिक्षितश्चित्रभानुना ॥ सहस्रबाहुर्विक्रांतः प्रादाद्विष्णुमथाग्रये ॥ ३८ ॥ ग्रामान्पुरा
 णिराष्ट्राणि घोषांश्चैव तु वीर्यवान् ॥ जज्वाल तस्य बाणाग्रास्त्रिभानुर्दिधक्षया ॥ ३९ ॥

नुना अग्निना ॥ ३८ ॥ बाणापात उद्धत इति शेषः ॥ ३९ ॥